

Drink.

You think

Deník I.

začal dne 17. III. 1956 a končí dne

Quis sevit byl

Yan Mirek

Audax omnia persequi
gens humana cuius per vitium nefas.
nam videtur est vitium fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

17. III. 1936. Úvod

Nědy jsem myslil, že jít já příliš pozdě na to, abych psal psaní svůj vlastní deník. Teprve když jsem přečetl Gideho román "Nedokončené vyprávění", poznal jsem, že nikdy není pozdě Gide, kterého pokládám za vynikajícího spisovatele, psal svůj deník od dětství až; já počínám na sklonku svého sedmáctého roku. Byl jsem k tomu nice od ole já dříve vyprávěl, ale psaní to je k mé povaze dělali něco, až když to sám ukončím, ka hodně! Bude mi to nice na začátku působit obtíž, doufám však, že si to vyvkun a bude kde přinejmenším k tomu amenávali své křivky.

Druhý den sám byl poněkud dosti potměšilý. Počalo to projevem nekloně mi' proprocky němčinou, porovává se často při vyprávění mými. Mám říct často sklon smati se právě se choti; když je nejvíce kapotěti kačlovati v rámci vyznání. Odpoledne jsem byl hrál u mělo kolegy dítěte kačlovati ještě v ostatním kamarádů (Hoel, Chvalal). Jako obvykle při takové příležitosti jsem sice vždy nice méni špatnými. Dopadlo to tak, že můj nejlepší přítel Chvalal, se sebral a odšel, poněvadž jsem si nechtěl nechat obdivit odpoledne. To na mne působilo x působem neklonějším. Šel jsem a sám pak večer na korm v Pražské ul. a tam mi řekl, že se diví, že dělám se sebe takového bláznů. Opravdu vyskytují se u mne eksemu nálad: jednou filosofuji jak seděti křivky člověk, porovná bláznůmi jak malé dítě. Boludně přelobla u mne spíše sklon k vaxu-

mu. Zapoměl jsem ještě pornamenat, že večer o přeláve se se mnou
 bavila profesorka Dr. Kalovéová, jako v oplatku za to, že jsem s ní
 tolik tančil na důstojnickém večírku. Přitom mně dala, na sleda-
 nou na přání důstojnické odbočky, na který se jít nechci. Tančím
 rádněji a to hlavně palček. Po důstěk končím, jest už 4.12 v noci.

18. III. 1956. Pátek

Dnesek sklíval byti dvěm klidu a ax na vyjímku o češtině,
 kdy nás pi prof. Palová překvapila svým xkouřením, jím také
 byl. Odpoledne jsem vradě puvěstvi šel do knihovny a ma-
 xil se tam vyprávět nějaký kajimary, sociologický pís. Ubyvil
 jsem psme jedlu Sam knihovnik Blaha se jako slovyk choval ke
 mně velmi mile. Tedy den skončil dobře.

19. III. 1956. Sobota

Den kdy jsem trávil veliki' xklamání. Upravovali jsme českou
 kompozici, a kluci jsem najisto čekal jednolku, ale měl jsem
 prosim "dobrou" s.j. šloha byla oceněna jako frimima. Doufejme,
 že to bylo pouze s ohledem na vymetání čárky; očekával jsem
 aspon pornamku, že obsah šlohy není pouze příměry. Také mně
 vytkla, že na vše se širám coty socialista. Nemohu to pochopit,
 poněvadž jsem se nikdy hluboc o socialismus nezajímal. Musim a
 nějakým radikálním xpusokem odnaučit vymetávání čárky,
 protože mně to již rádně vadí.

Dnes je tomu právě rok, co habička v Náchově neměla ani v 8 ráno při mytí. Ale dosud jsem ještě pořádne neuvěřoval, že je již na světě. Bylo ani hlavu proto, že málokdy přijela do Příbrami a já jsem ji viděl nanejvýš dvakrát do roka, někdy ani to ne. Jiště matinka sedí porade sivol ve křesle. Až do nynějška zastárela pověruce málo s lidmi.

Musím a sluje co sluje zbarviti své proaximské nálady. Mne někdy takový neúspěch ve škole až příliš demoralizuje. Jest to velká chyba, že sivol, ve kterém obvyčejně neúspěchy přerůstávají. Právě nebudu smíet si být tak jist svým a dobrým výsledkem, aspon, mne to neudá takovou škálu.

Tečtyri hod. přinesl p. Nádkerův, mým novým oblik mám knihy velkou vadou. Jm mž také veta, ale mám dojem, že to bude příliš lepká hlava při samčení. Uhlid jsem to krasněl perr na "Hoku pro klín", naž mák mne nepustili a tak jsem tel spál. Dalo se do dšiti a její loji.

20. 1936. Neděle

Tato neděle byla promaximna. Ráno, když jsem uváet, že Dora jest nádkerův kamexla, mysltel jsem, že si aspon jikně kabušim. Ale led nebyl dostatečně silný a kluxičte nebylo ošereno. Tak jsem cel' odpobedne procoural p. proaxim. Při tom jsem ani doadal kem uhuat vyjmu. Debatoval jsem s Galdou, zda jest správné, že Zemlík (spoluřák) chodi stále s Helenou Wollenovou s věčnoum její malky. Já jsem srazil,

4
že to vypadá jako vakátní snářnost. On na to, že se s Alphon nebodí
poníravě je to korunná díla. Ale en général to správně není. Tím to
skončilo. Někdy jsou teď poníraví v těchto věcech tak norykaní, že
člověk neví, co jest správné. Někdy byli obědmi toho staromodní a to
supermoderní se mně opět mrdá správným. Konečně. Teď si letím
proloré mám silně bolí hlavy, jako že dlouho ne.

21. Rozhodlo se, že na důstojnický ples nepřijdu, poníravě je poptání
a hned nato v úterý je Jungmann. Nestavěť se na to, aby se psal
dalo do předáku.

21. II. Psaní.

Dopravili jsme matematickou a měl jsem si se Šemlíkem sepsat
snářku, ale byla to drozka, poníravě jsem špatně napsal koncovou větu,
ačkoliv jsem myslel si ji znám. Opatřil jsem byl brusk. Měl jsem o čestně
čestně ovšem, které přednášel celou hodinu a ještě mardoučil.

22. II. Měsí.

Než zase nebudu mít se každé kompozice jednotku. Z latinské jsem měl
chvalitku. Měli jsme do se, poníravě začínají dnes ráno s přednáškou.
Měl jsem vypravil dopis do Anglie a doufám, že to dostane ještě
o ráno. O obědi jsem šel brusit a kúska jsem na kluzišti až do 4.
U počátku jsem se obkavoval a boží mne moly; tak jsem se korpel
a došla se mně tam libito. Měřím přepel karel a samozřejmě se
byl psal na kluzišti a stobil kluky.

23. II. 1936. Útulek.

Dnes jsem po celodenní práci vypravil dopis Vědomostem. Dopoledne jsem a mluvil nově křida slyš v pražské ul. ale nepřítel nikoho. Lidé musí psát ať dnu. Dalo se do mění a pak padal ml. Na křidlo jsem přišel pohl. poněmže tam byly peníze mad'atů. Pisto jsem pro křidlo nenechal, nic.

24. II. 1936. Čtvrtek.

Jest to uct. Hlady'son, ale přitěl mě jako každý jiný. Dopoledne jsem šel zase do Pražské a sěšel se s' Honou Lámem. Havními jme křidu a ten mně psal na dopoledne, abychom jeli autem do Piana pro psat. Píjal jsem, protože jsem chtěl psat tento arul obelodavá. ni s nejširším venkovem. Dopoledne jsem šel k měnu přitěl parvecm jako kump a po delším čekání na auto jsme se vypravili. Prase se nakládalo jako obyčejně na vůz a ocas, ale ne š mně to nicda' tak koubym poněmže to jde velmi rychle. Když jsme jeli zpět, mohli jsme peníze jednou nuboucat. Drujím bolik předmi brady na levém kole sahoun víc a tak při náhlém kabeccím měl Láma se dílat, aby vyhovoval.

Teď nebyl nijak zvláštní, dokonce jsem byl micer d'at' Karlově. Pak lalek ka věckevěho rouhlaru, ale skončilo to velkým křabaccím. Nevšly pro mne nepřítel.

25. II. 36. Pátek.

Dopoledne jsem byl křabou v Biografu na "Dobrodinci studijel psí".

Je to film sentimentálně ráznou 'story' má 'zakončená' pěkná závěrečná.
Průběh mou náladu nepovedl. Pak jsem chočil až do 7 s holkami.

26. III. Sobota

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálním kolegou v Pražské; Ma s Kluzičkou.
Přišel jsem se k nim a poslal je na filmku na Litavsku. Ušetřil jsem
na odpoledne něco smluvit, ale marne. Tel jsem tedy kousit.

27. III. Úterý

Dopoledne jsem se opět setkal s nimi a dokonce jsem jim půjčil 4 kničky.
Výsledek opět negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na procházce s malinkou.
Tel jsem jí, že jsem kničky půjčil a malinka hned vyplenila obary, záda je
dostanu zpět; někdo hole pry si je vyfukuje a jel kničkám káždě kničkou.
Smlau, že se mi to nestane. Pak jsem šel kousit.

28. III. Pátek

Občejný den. Dopoledne v Pražské odpoledne na kluzičku.

29. III. Úterý

Náš konstabral se máám setkou s jím a natečil; se máám co nejmenší
chodit ven. Ale v p. l. přišel pro mne Lada. Škrali jsme se tedy a šli k Li baro
abychom si od Emky sfabřili nějaké kničky pro domácí četbu. Ema nebyla
doma. "Malinka" její nás rozvěla dala nám něco se stromčeku a posílala
nás na "borj obuk" se E. tam bruh. Dý jsme kus šli, ale pak jsme
se (Lada) nakvrali a vrátili se do mío. Dopoledne jsem vlakem nicetel
kousit. Když my mi ale Lada rověl, že na kluzičku je jiný mío, ideál

holie' Gaudemannova, nebral jsem busle a šel. Do ložnice jsem se jimi dostal až po 6 h. Křikla se dovedly' až přijde čas.

30. IV. Útulek.

Dopoledne jsem se vyjmenoval' před i s' ženským. Právě jsem měl odjížděti smalinou, k' Kati loum, kde se mluví maysal ku Novému Jarku. Ona tvrdila, že ne, a ja, že to je gramaticky správně. Hodně ji to rozložitě sakee po mně hodila tím dopisem. Já jsem se rozčilil a mým odpočíváním rozostl. Pak se to udobřilo. Než jsem šel na klavír, ačkoli skoro tálo. Byla tam věckejší' parta. Křikl jsem na poutos a t. s' sebou, při tam se ale došla dál od ostatních. Porozoval jsem, se ma' postobně' plachou poralu jako já.

31. IV. 1936. Útulek.

Dnes je Silvestra! Já jsem o sobě se nechtím nijak plavuodně, poure se lišim, poněvadž věče budu tančit. Po šesti jsem šel na led. Byla tam parta jako obvyčejně. Když jsem se kouval, abych šel domů, sta t. sake a čekala až jsem byl holot. Pak jsem se sebral a doprovodil ji. Ustara Silvestra se mně tak nelíbila, jak jsem čekal. Zdála se mně ta veselost příliš' nmitá. Bavit mně pouvadance. Nejmladší' člen naší společnosti, sestřinice Červené, byl hodně vesel'. Mladla 2x! při tančím. Po šesti jsem šel domů.

1. I. 1937. Pátek.

Byl jsem v biografu Kati' Chaplinovu „Moderní doba“. To to a legocický' film socialní, kateocný' proti vynečejším' poměcím v Americe. Ale jak

8
Vzpomínám si, že osobně k biografu se šel pozvat do mne kaverčíka. Pochopil jsem, že jsem k němu šel a vyměkal se. Když pak kam kaverčíka, upozornil jsem jina nevolnou toho. Když si pak dělali legraci, že jsem byl unesen do veselí, ale já si toho vědomí nepřišel.

Jsem upozorněn, málo kdo mu rozuměl. Pak jsem bouděl.

2. I. 1934. Čobola.

Mám slabi k tomu, jakádu se od Jilovska. Je tak neuvěřitelně druhé, že nevím, čím to je. Možná tím, že máni věra odepřel a jsem sám s Karlem doma. Těe saje, ale kasta má se na klavír, je svou milou. Já jsem čekal až do 4, a když přišla 7, šel jsem taky. Ona si rozkřela sukni. Běl, and jak a to tak prima, že to byla přijele španti. Těe jsem ji doprovodil, ale na mostě přišel nádrak, zastavil jsem klas její malý, což mne přimělo k ústupu.

3. I. 1934. Mladá.

Dopoledne jsem šel do pražské, abych se šel s Ládom, Polkal jsem 7. a ehlil jsem ji povděk zastavil, že bydom se smluvili do biografu, ale mě jsem ji neviděl. Dopoledne jak jsem čekal, nepřišla. Tak jsem křídal doma a našel. Těe odepřel Karel a přijele vše. Těe!

4. I. 1934. Prudčín.

První den školy v novém roce minul šťastně, nekončilo se. Dopoledne v 5 jsem šel naproti 7. Polkal jsem ji s její kamarádkou. Přijele jsem se a myslil, že na náměstí se rozjezdou, ale mladá stačimka ji vypravala, aby si doprovodil ošak. Myšl jsem doprovodil své a Pavel šel s mláděm jít se s legraci, když jsem to přišel. Já ovšem nevím, co si myslí.

5. I. 1934. Mladá.

Dnes ráno, jak obvykle stala 7. v velkou až školy a uměráta se

na mne, ale co mne to je plánu. Ten byl vřek, nebyl. Těch píjela
malinka. Vřekla mne mickou, muskingorou křivě, slyšené rukavice
a pěknou kravatu. Dala píjela k radosti.

6. I. 1834

Kas máme prázdnou Pošťá ročodnu je mraťečím. Mraťečím, ale je velký
vřek. Na kormu jsem ešel mluvil, s. t. ale kralil jsem ji. Ani odpoledne má
led nepíjela. Píjela jsem „Budka kije“ od P. Morand-a a mose se mne to
hřiblo vyjma selkové kráskiči pojetí.

7. I. 1834

Va pol. Němci jsem si píjela Aristoklovu „Politiku“ ešok. Tu mne eša
dala ještě křivě křivě, abyel to mohl porovnat. Já jsem píjela, ale píj
me znalosti křiviny to byla vlastně le. Píjela jsem, nebyl. Vřekla jsem má
nabomenou rukou. Píjela jsem ešel smaxil jsem se se vřek sil
navakal debalu, ale nebo to. Němci jsem se mose dopalil, na žiku.
Němci si rady se mosem, „Flóte“ a kluci mne napovírali, flóte. Byla
x toto velká Legrae a Beamborova se plala, se se se je a Karel křivě, se je
mne se napovíralu špatně. Vřek mne to nedalo a šel jsem do praxiči,
abyel se se khal s. t. ale svou špatnosti jsem si mímil. Mám píjela vřeknou
nabalenu ač mne to mraťe. Činora budu mli křivě ešel. Křivě
mne eša ročala to je!

8. I. 1834

Ten kdy jsem mne mendeťal. Píjela jsem se šel na křivě.

9. I. 1934

Velmi slavnostní den. Karel mne přivítal pokusným katundáčkem, ale detail
 mým lakovi škaboly, ač mne to mělo to mít. Teče jsem byl na
 důstojnickém reprezentativním plese. Dvoe se mne líbil. Měla na sauce
 ránu dole a špecusko částečně dislokovane. Kálovcová měla koučičku
 řady, které jí slušely. Jedna nepřijemná věc byla, že se mne pustila
 křivo k nosu. Chtěl jsem s ní jít s Ninou Guforou a vzpomínaly
 jsme na naše první sauce, r. 1934. Tam protáhl jsem divy
 Kolařík se mnou nepříliš, ačkoli měl muslo ležbyel vykvamenámi.
 Nežaky jeho mladší přítel (uvěna py) byl, hrozdou plem. Lítal
 po sace jako kůrka. Neelost je nice ležba, ale všeho, moe škodí. Škřekel
 jsem šel dole uvnitř, že dobře sauce. Jhava (Koej) nebyla nejlepši,
 ale občas byla v brádky, valičky. Mám ten dojem, že Kálovcová
 se líbí nejmladšímu líkari zdejšimu za nadřazenému Schueckerovi.
 Čekal jsem, že na galerii bude F., ale kole mne tu me.

10. I. 1934 Neděle.

Ráno jsem vstal jako obvykle v 8h. namířil se a šel do Prašské. U Ládu
 jsem se omluvil na 4h. na křivě. Do té doby jsem choval jak masoka.
 Pak upse jsem se kas probudil a jekal na bunkel jak blázen. Ka to
 jsem šel šat v 8h a pít jsem ráno kápal.

11. I. 1934 Pondělí.

Prof. Šála se kas objevil se škole s obřadnou rukou a to pravou. Když se
 poděpřoval levickou dílali jsme si s něj legraci. On se nice smál, ale bylo

vidět, že to to byl. Zapravme jsem celkem nic nemítal a šel na bezý spát.

10. I. 1934 Hlavy.

Zneset se je žurnalistů bal. Nešlo o to propojit nějakým složením
se vyprávěl příběh. J. Polák vedoucí redakce laické a sekulární dovedl
laické. Poslední hodinu jsem ještě narychlo napsal několik kompozic.
Nělo a bravala jsem bylo dost. Od polodne bylo ve znamení příprav.
já jsem vůbec nebyl schopen a necht. Naš se také chystali a dalo mi
to mnoho práce, než jsem přišel k přímému, aby přišli roas. V 5h jsem šel
ještě na led, protože tam byla 7. V 7h jsem byl již v Sokolovně a vracel.
Až kalajem jsem šel v původní náležitě a vedl naň, pam' domáti. Pak
se hned tančilo a muki tím přišli naň. Děti bylo hodně a smát-
klovou tančeni jsem tančil dvakrát. Byl tam také Marie's Palorou.
On vypadá a tančeje podle vů kritiku. Opravdu se divím, jak se může
někomu líbit. U mě jsem také tančil a docela dobře šel přes ložitka.
Říkala, že jsem ledy vyhadal, jakoby tme někdo na žurnalistů
dávěl proti mě vůli. Za to šel jsem se se vrel sil snáčil haviť jak
seh, tak me' společenice a doufám, že se mi to podařilo. V přítuoci naň
oděti, kalim co jsem já do se vygal kuxeršinn. Byl jsem také na galnii
navštívil 7, ale bez jsem odětel, protože jsem zpozdorut, že je snim
nějaka' dorocá osoba. Doum jsem odětel po volenci.

13. I. 1934 Hlavy.

Milámi ráno nebylo příliš naděmí. Matinka měla špatnou náladu,

protože také se se známými skoro nebyl, ani to bylo napadne! Pravdě po-
 dobně neměl naladu. Mluvil, jak vyběkala, že jsem nepřišel a spou
 na chvilu k nim na kabinu. Já ovšem neverděl, že je to tak, mluví
 a teď jsme to vřel. Dopoledne jsem si pracoval. Před se jsem navští-
 vil Ladu. Yviti mal a Yonka Láu s nim. Umluvili jsme se na 4. na
 led. Byl jsem sam radu sám. T. se přišla pouze dívat, že by
 ma' postavit se slepi' sčivo. Neče jsem šel byy mal.

14. I. 1934. Dvůlek.

Postavil jsem se ku podivu byy se 4. Ne šlo to bylo vřel! Ušl jsem
 Ladou v to pro dříví do sklepa a pak jsme si to kruni s plnou bednou
 kolem vodici, kteří na nás vyvalovali oči. Pak ve 11, když jsem šel
 domů, mne zastavil řed. Dvořák (syn skladatele Dvořáka) a divil se, že
 si sami nosíme dříví. Nylouč jsem mu, že je to pro legaci. Nevím
 kosa to myslil vážně nebo jen tak. Dopoledne byla kate legace se šel.
 Byl jsem jako obvykle napovinnu přiměně, že se směji. Povída se, že
 podobně praktický buleou bovat byam. To by bylo obomně, když by
 nám všem nenaloběti samé opakování.

15. I. 1934. Pátek

Žít máme odvedal české osoby z domáči čelby. Nemám
 vřelny jako ani každý a doufám, že to dopadne dobře. Domáči
 opakování je dost. Byl jsem ani lodiny ruky a pak kas se měl.

16. I. 1934. Jolola

Ušet jsem našel aspoň jedno opakování, ale zůstalo pouze při německém překladu. Navštívil jsem Ládku Parlem. Tak jsme hráli chvíli karty a potom jsem si šel koupit nějaké věci. Potkali jsme Karla Prokopovna a obeluzku s prodejnou v hostině.

17. I. 1934. Nečečle.

Dopoledne jsem našel Karla matematicku. N M jsem byl v Praze. Dopoledne jsem se našel a vs jsem byl s matinkou venku. Nečečle kasněem!

18. I. 1934. Pouděč!

Ne škole nic nového. Byl jsem v přirodopisném opakování. Nečečle jsem se, až na krásnou práci a Těža, a toto měl legra. Jak jsem šel od tabule, vypravovali mi kha, našel na muon pomuck na epusot: kam se kver? Doufejme, že to dopadlo dobře. Dopoledne jsem se našel včteněem a večer jsem se, s ceton čestim našelam ka křta dopoledne.

19. I. 1934. Křoz.

Opakování německé literatury. Byli většinou ti loč. Jinak nic nového. Čestim jsem se našel. N b jsem se byl podival na křoz. Ykavla tam T. A Barlosoron, tak jsem chočil s mimi do křoz kolm kluzitě a bavil se.

20. I. 1937. Křída.

Z českiny jsem se dal doborovnit, ačkoli jsem se při hlavním šal, že budu vyvolán! Celkem jsem to uměl. Jednou jsem ji musel vyložit co myslím slovním „proklíkávat“ a vedl jsem to venkov. Celkově jsem měl stále ještě dost nevěru! Nejsi se dal vyvolat třeba k. křídiny.

21. I. 1937. Čtrnáct.

Při křídině jsem se přeč hlavně, ale on nikolo doborovnit, nezvolal. První jsem celkou kompozici. Byla dvě témata: Njroz umění podle Kostiňského a Tolstého. Psal jsem to druzí a dal val pozor na letky a carky. Velké poliče mi křídiny došlo, zda inst. „přítel“ se přeč „i“ nebo „j“. K mému velkému překvapení jsem byl vyvolán na literaturu k němečiny; dopadlo to dobře.

22. I. 1937. Pátek.

Konečně jsem byl aspoň k latině a uměl. Mám pry' napřánu velkou 1. Umělosti jsem se psal, že když je mi k, pojednu na bytel do Bed. Na to konto jsem namákal hč. Jinak jsem nechtěl nic, leda si přečell kmečid. Zapomněl jsem věcka napsal, že si jí. „Bexukrov“ jsem čell ukáčku k Mohičova: „Le bourgeois gentilhomme“. Pověsall jsem se, že to přečsu cel' a přičti. Čtrnáct mám tu knihu dostat.

23. I. 1934. Sobota

Ze kempingu jsem nebyl a tak jsem vladně uvaril, než předjedem
mi zmeske gymnastikou. Odpočinek bylo se xnamam' byti. Ne uve
soly jsou tak velké, že rákání prouí nechtělo. Musel jsem
kabalat kluky a koupit křemeny. Tak jsme to s nasaxem
veterálo mluu spravit. Máme se říční nít s p 9 u autobus.

24. I. 1934. Neděle

K autobusu jsem přišel přesně, ale byl tam pouze Áda Krato-
chvíl. Autobusy až na jeden byly plné. Ten jsme obsadili a s jistými
pochybami očekali na příchod Lády a Mildelo. Samozřejmě
přišli tak pozdě, že už na ně nikdo nečekal. Říklo se tedy
se sejdeme v obecnici. Šel jsem za obecní a nikdo v autobuse
optal, zda nikdo nemá nic proti tomu, aby se jelo na abanění
cestu a než jsme se rozhodli co a jak, byli jsme daleko v luv.
Musí to vzbudilo představení, ale ostalim to říkce nevačilo, že
jme Ládu a Pepka tak xradil. Proje to kašoučový best ka
to, že přišli pozdě a ostalim, jsou a chytit ostloučij nás na
abaneci. Šelna jsem vyjel k autobusu a havokl byti praskl mne
jedem křeminek. Na štěstí měl Áda jeden kábotník. Rozhodli jsme
se vyjeti s p 11, abychom dali oproti lému přilučit ostloučij nás.
Sáruo přel luv nlekla nám táta Němeová a Zina Červenýel.
Divně chorám' nehol mé jme jel neradit. Časla byla kajmard.

Pod Tokem (1835) zastavil nás p. nálel Procházka, že nahoru je sněžová
hůvka a on proto ke zde domů. My jsme se nedali odvrátit. Každý
si našel nějakou lopatu a jel se. Nebylo to tak lehoučké. Dokonce
jsem tam obědval. Na Bor jsem přijel po větším či menším počtu
párků v p. 1. Lidu přiváželo to tam byl moený kámen, takže chata
byla do posledního kouta obsazena. Mne se mně tam líbilo, protože to
bylo úplně jako v horách. Za chvíli po nás kjevíli se našim nativem
reaktím Čadla a Pepík. Teď sebere jsme se dovedli, že kamrad
Pepíkovi klouzl byt a to si radno musel rychle opatřit jiné. Bylo jim
prominuto. Zastavovali jsme si utoklik křišťálek a ledemartku
a dali se na pochod domů. Jel jsem přes speda na Toka. Bylo
to obrouné. Absolvoval jsem to jen se dvěma pády a to jen
protože vždy předem mnou někdo ležel přes cestu. V 5 jsme došli
k Zelenkově do Obenice. Zastavili jsme se tam velmi komfortně
a dokonce i tančili. Přijel jsem i k kupačce a vykoupil jednu
cigaretu. O nás obrouně se nevíte postaral de Hotel. Doautob
on jsem se dostal elegantním pádem po schodech i slyšima
a o 4? mne přijal do svého lepšeho nákuš' koudy' dům.

I přípravou na pondělí se vypadało velmi těžké. Neměl
jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nenaučil filosofii.

25. I. 1834. Pondělí.

Jamoxijme matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám^í vypracovat přes hodinu, která byla jednou z největších
 pokrom třídnic, malému diežel „gamii“. Logiku jsem se
 naučil přes latinu a řečtinu, avšak vyučování jsem nebyl.
 Zato Mitoš poskytoval o české otce lidí. Nechtalo mi to
 a napomádal jsem, takže mne^č bylo pohřbeno z k mraří.

Rátová mne^č zastavila na chodbi a ptala se mne^č co má
 se mnou dělat když komponuje mám tak peníze? Bohužel jsem
 jí nijak neodpověděl. Řekla se mně tedy z čeho budete dělat
 malování. Navzd jsem se zjevil a ona řekla dobře. Mohu k tomu
 souhlasit, že český hudbu mil^í z a^č zjevil.

26. I. 1934. Námí.

Den byl velmi krásný. O německé jsem se smál a o řečtině
 dokonce tak, že jsem ani číst nemohl. Měl jsem se ke skáň
 s Mitošem, aby chom^í tři spoh^í na sv. Hous^í býval. Kao nepřítel
 byl Mitoš. Tak jsem šel sám a docela se mi to líbilo. Přišlo
 jsem se ke komu ch^í a d^í tal^í co ch^í. K večeru přišel Clada.
 Polom jsem šel ještě do Pražské. Pokhodně jsem se naučil.

27. I. 1934. Učeda.

Opřavovali jsme latinskou kompozici, z té jsem měl z, a kolik
 myslím, že jsem mohl mít aspoň 1. Zadržim^í v^í m^í byla
 1 z kompozice české. Myslím, že byla v^í co do vypracování
 a rozvíření obsahu. V^í Pražské ul. jsem chodil s Adou a Cladou.

La' da říkal, že se mu naskytlá příležitost ke kondicím chemie, že je
ale nepřijal. Možná, že by to bylo něco pro mne. Poděkoval bych nějaké
by raději přejmy. A da se kas nabídl, že mně opatří potřebné bytostné
rukavice v Praze. Dal jsem mu 25 Kč a uvěřil, že přivěze.

28. ledna 1937. Elzele.

Ne škoda se jí nic nedělo. Co se mne týče, nemám z mělo drach
pouze z mraťu. O matematice volal jen tak. Měl jsem odevzdal jsem
vzrušek, ale měl jsem čas naměřit se pouze slatit. Z vepaku jsem psal
tak krásně, že musel vyvolat jineho, kdo pře sefe tři osobně
namu přeměla rukou poučovou celbu. Já se samozřejmě zapínám
příjímí a oskloslovenskou historií a mátl jsem si sám jednu křovku
od radiopřevodů. Kuda jsem ji objednal se drazo. Přeměně nás
překvapila novou domáči celou a opakováním. Česky jsem si přečetl
dotnu. Ji' Benckova mi přijala "Le bourgeois gentilhomme" a ten večer
jsem to ještě přečetl. Něco se mně líbí.

29. I. 1937. Pátek

Ma školní pondělí nic nového. Nalula mně dal za naměřit k první pomoci,
a, ezi' ktera v úkol, nose a učel. Vyprálo tak říkají, že mohl vsem
jednoduché poradit, aby stím nic nedělali. Měl jsem opatřil po dlouhé době
do knihovny. Knihožek je trochu brucek, tak jsem se ne' čim. Vyřepěl
jsem si original od Moliereho. Doma kuda jsem se dal do, se mala
de imaginace" a sponosa' bít jsem to přečetl do 24 hodin.

30. I. 1937 Jotola

Dneskem kouč semestr a poánai poloblu ftakaminy, brava
 vypracuje na skousku kam. M. H. přikumul k Eman k katalogem
 a tvářil se tak nešťastně, že jsem myslil na nepřítel. Pak kabal
 neppure smxary. K mému nejvyššímu podivem měl s x mraovi
 pouze Drakem, Krol a Pobuda. Když jsem konečně vyprávěl a odhal
 konstatoral jsem s drozky a vypracování. Drozky jsem měl x četiny,
 matematiky a řídkiny. Dělam sedy jsou malviti x džepim! Neřepu
 vyprávění měla s. li. kurova s drozky a četiny a matematiky.
 Čímlik měl sljné se mnou. Propadl. Mladé k němání, jak se dalo
 přitím očekal. Nejnee mne udivila Pobudova uspokojivá x mraovi,
 klca ji jiti nekastrovna. Nani nebyli ani překvapení ale ka to
 velmi spokojeni. Odpoledne jsem byl lyžoval na Drači. Květil jsem
 se čtyři domů a kabal rodimu spokojeně skloučenou nad karkovpu
 vyprávěním, klca konstatorala pouze dvě čtyky x matematiky
 a těmopisu. Na kormu jsem si koupil posvariny na xitvité bytářsky
 vyflet a pak jsem se obrátil, že nikam nejedu, že se jde kúdit.

31. I. 1937. Neděle.

Šel jsem brzo na koro, kde nepokam pam mltu svede, ale karmé,
 ku mi. Doufal jsem, že bude aspoň na kluziči, ale šel mi. Praveč
 podobně šla nikam pryč. Matinka mne doprovodila posírala se
 na film Charle Chanov, „a dyka kaleske se mnou...“ Šel jsem

s Adam Chalochvilcem a mne se mi to líkalo. První poroběti se až do
povrchuosti nejsou jednolitě čny dosti odolavodněny. Zapínave
bylo napěti divačtra. Za mnou vše vedlychalo: jisti to nečabijem, ale
mne to hůliš z mých nepřivčalo.

1. I. 1934 Roudiči.

Dopoledne se smluvilo, že pojedeme na Bor zůka. Po obědi šel jsem
Klara matematice. Byla to jedna z nejkrasijšich chvil mého amavčnicko
života. On totiž neročnavař šlučovní od nářoku nebo ošlení podle
toho jak celý počítání vypadá. Pošim jsem byla klucisti. Pojedeme
tedy autobusem v 9 hodin ráno ve nějakou výpravou prof. Čedivěto.

2. I. 1934. Kůly.

Vstal jsem tedy v 6hod. a šel, to mě mrzene, ale před roda. Nedal
jsem se tím nijak myšlit a v 7h jsem byl u autobusu. Nijimčeni
přišly přímo všchny dírký roda. Časť se přičenul s křičením že
byu, a takto nepozorou. Když ale uvědi, to ostalni jěsou všchni,
natahovali to pro pekua. Jeli jsme až na Aliměku a obvyklou
cestou šli rozkrouženě na Bor. Spocátku to velmi kluzalo, ale brzy
se rok s křičením mišl obrčel a pak to šlo kluzka. Všchny jědy
jsem abolyoval bez pauzy kaviněnyh mšičkovosti. Na Boru jsem s
rymaloximim vškerým pil byč přičenal, ale bez viditelného výsledku.
Pak jsme nuroupili obvyklou cestu přes Tok k Zelenkovim
do Obecice. Raneoval jsem, at jsem vyřchal 2 stroutky z pod

ráčky. Přišel tam také Milda Poláčková a radil jsem se s ním
o charakteristickým větrku. Celkem jsem ale nic nepřevédl.

N 4 jsem oddělovali domů, když jsem si před tím odbyl
svůj obvyklý pád slyšema se sešládel až na pilnici.

3. I. 1937. Úroda.

Dopolednu jsem opět pracoval na věčnickém a měl Karla.
Odpolednu jsem byl na kluxičce.

4. I. 1937. Úroda.

Dnes jsem věčnicki dokončil. Odpolednu na kluxičce byla
obava, protože holky se nám stále rozmlkávají. To mně
moe dopadlo, protože je sklon k tomu a člověk si tak
kaki svůj jaklak kraký pokyl na ledě.

5. I. 1937. Pátek.

Opravdu se kaže. Tak mně nebylo nic jiného, než trávit
s klukama karby. Rda dal dokonomady parlu, a pojedou
křta na byiček ke sv. Ivanu. Já jsem, se ale nepřidal protože
svědomí mně naseplává, že se pladnu máim něit.

6. I. 1937. Sobota.

Praxduiny jsem již u konce a tak mně nebylo nic než štáhl
ara tajoni odpolednu. Po oběd jsem šel k lidem, abych se
dovešel, jaká byla úroda. Moe si to nechtěl. Podívali jsme
se spolu na sv. Krou a zastavili se u Ladý. Tam jsme se

22
mádku, že půjdeme sáňkovat. Užou jsme ještě pokrvali Salovu
holku s její kamarádkou. Kdo ale nepřítel, byli oni. Klauze
máim byl rád, že jsem se vrátil komař domů. Ono se totiž
dalo jízdit pouze bez křemí a my jsme mohli plnou rychlost
nakazit na skou. Konstatoval jsem, že je přece někdy kochnutí
dobré. Salovy kacholky to odmysly.

7. II. 1934. So. Neodje.

Už moudře, jsem se probouel do kletka. Doulat jsem
solik, že na kousu se sejam s. T. Ale, jak jsem v nejtemnějších
kouku mě duře tučil, nestalo se tomu tak. Rovně odpolednu
do Sokolovny na Dorniky šiběnek nepřítel. Odlatu jsem
si dobru kalaučil pouze na kačátku. Pak byl lezení nábrže.
Tož jsem přemnul z rovu nadiji na přímymy tanec na
pondělí večer, kdy se budu prokázat na Dominu.

8. II. 1934. Pondělí.

Ně škole k našemu překvapení nám bylo oznámeno, že
nemí čedina. Paton se asi něco stalo, na byčil. Odpolednu jsem se
hodil do parady a v 5³⁰ jsem se přikouul na Dominu. Jak se
dalo čekat, mexatimato se přemí. Tam ředitel úzkora přišel ax
když se lauceilo. Právě byla předárka, když začala hrát fanfa-
ry. Kachy se postaril k tanu a pak zklamau pokrval, že to
krají pánu řediteli. Jinak to bylo moc pěkné. Čískou kroudu

jsem tančil s Vandráskou mladší a k močavské jsem pracně
 přimluvil Yku Endrštovou. Když se mi to podařilo, že jí budu
 předsedka, šel jsem s Pepíkem dítadum do cukrárny a bunič
 koval. Předsavka ale nepřicházela a proto jsem šel opět tančit
 všem s léhý káposu. Zůstal jsem nakonec s Emou a ta šla
 do cukrárny. Já ke své práci jsem si vyšetřal, že mám jít pouze
 2 Kč. Kým mě jsem byl překvapen, když jsem v peníze na obživu
 5 Kč. Za Emu jsem všem platil nemohl. Právě si vexam
 má peníze sebou, protože vždy konemusi tak dobře dopadnout.

9. I. 1914. Němcy

Na švédské ovičnu jsem šel. Za to jsem si pracoval
 odpovídne i dopoledne. Odpoledne jsem káposič napsal, že
 včera byl jarmark a že jsem se šel s. Dopravoval jsem ji
 domů. Na konce jsem si sm'chtit dáti pehárku, ale na obzoru
 se objevili její rodiče a bylo po randění. Dopravovaná byla
 v Lounech u babičky.

10. I. 1914. Švédka.

Čestina opět nebyla jinak než u nás.

11. I. 1914. Švédka.

Dnes byl slavnostně zahájen švédskobolský vohlas a malena-
 lika slavnostně. Drazdum měl něčerní ovičnu s kradě a xmi-
 nil se lake s skvenoch a anti fonach. Šeptal jsem se ho, co to

je. On mi odpovídal, že se to křivá v kostele a myslím, že to je myšleno. V francouzštině jsem si přečetl chanson Lescaut od Abbe Prévost-a a velmi se mi líbí. Malovali jsme se, že křivá půjdeme na Ruskinův večer.

12. II. 1854 Paříž.

Na Ruskina nás má jít celkem desít. Odpověděl jsem šelby, že doporučím Eunu jak domů. V knižku jsem vložil, že sám také půjdu až po malování a přečtu si několik nejlepších knih. Večer cestou ~~na~~ přednášku jsem poněkud upadl. U nás sam ^{sem} byli Lyži. Volali každí se byli podívají v kni. Řekli to, jak je u nás obzvláštní vykouzlení, o šelby poděje. Bylo to celkem pěkné, ale nejvíce jsem si líbila mluvu. Proto jsme tam křivali přič, sešli a šli až v M domů.

13. II. 1854 Praha.

O křivice jsem dostal za úlohu napsat přehledný přímý. Povídky měl dnes náš obecní věšníkovi večerů 4. Husovi. Bylo napsáno na první antigrafiu papírku a dokonce existuje rukopisem. Samozřejmě to odnesl. Já budu mít věšníkovi až v pondělí. Co se Lyži le knižky od Prévost-a, tak se mi líbí, ale jinak kniha je slabší a ba Mětker.

14. II. 1854 Vídeň

Byl jsem na krátko na koncertě a uvítal F. Ríkel jsem jí, aby

přítel odpoledne na led, ale pak se křivil, protože byla se pedrou.
Na křivici jsem šel až ve 4 poněvadž dříve každý známý
nepřítel. Šel jsem rábeč neodjevíla. Máim lakový dojem, že
M. Prokopova na mne bre, ale led není na lakové věci čas.
Jedna leciaanka mne poprosila, zda bych ji nemohl přeložit latinu
skou kompozici, kterou budou mít křiva. Ti se domnívají, že
oklávají mni ještě leciauskou latinu. Něco jsem si navíc trochu
pracoval.

15. I. 1884. Pondělí.

O matematice padaly koule jedna radost. Někteří svou kompo-
zici nepsali a tak jsem byl zbaven naděje na velký úspěch.
O poledne jsem oči pomáhal při korarodní prohlídce. Přišla
právě T. A. z přírodopisu jsem byl vyvolán a neměl jsem
o latce ani zdání. Dopadlo to dobře, on totiž stále pomáhal
sám. O česlině pak jsem přednesl své vědecké o „Techniku
na hokešty“. Rozněk vyvolalo dosti značný a jaký byl dojem,
se dovedl až ve střed. Snažil jsem se co možná nejvíce
říkat nakpamit, ale jak jsem se pak dovedl, bylo to lepší,
když jsem šel. Takže přednášel o benkinovně moločen
a kákově vše ukázal na výkres. Bohužel to musel kákově
číst a přitom mluvil, kam se šel dívat, zda do listu
nebo na výkres. Mni mne, že kritika musela být pro matematic

Časni odločena.

16. I. 1934. Mladi.

Na kačadnu' ponti' klid. Na něměnu jsem ani nemek.

17. I. 1934. Hlada.

Den kritiky mělo němiekiko. Ku postovu to dopadlo dobre, ač je pravda, že ani nám lakovym se kluci nedají velkouš se svého klidu. Všichni prohlásili, že se musou souklati i s tencá draxou. I Emou jsem o přístavce mluvil o tom a ona pak při kritice vše opakovala po mně. Paton se vše libilo, jen to zakonečnu' se jí nezdálo. Čelí' odpoledne jsem četl němeci mu.

18. I. 1934. Hlada l' brlek.

Ve škole se medita' nie jinelo než něměna. Nám' mně odpoledne musili axit palee a dopadlo to dobre. Zatem i s četiny se máme naučit přelst cel' literatury. Děti to dojem, že přelst' byden bude dost co dítal.

19. I. 1934. Pa'lek.

Všude klid jen kluci se hrou četiny. Nám' se rozhodli, že budu chodit aspoň jednou týdně do kavárny a měit se kulečink. To práve ve škole nám dovolili chodit do kavárny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Tož tomu narzdavy jsem tel s oleem, ale moc jsem se nebarvil. Časopisy jsem přelstoukl

ka chvilí a tak jsem potom kritizoval při pokrevu. Když vrona
madren jsem nebyl.

20. I. 1934. Ustola.

27. I. 1934. Ustola.

Rozhodl jsem se, že nebudu kápisovat každý den, což se málo
vyber jen občas, když bude něco důležitějšího. Paki čláky kačkyli i aťpři
přínulidomij dusemú kúvol. Úikal námú losie před. Macovick při
philosophii, že malokas dovele hčit přitěly psychologik, ki vešimna
lidi v lakovém případě popisuje pouze ať, ať tak jak se jim v'ímúmu
porovovali, a to nemú kádmú únemú. Dnes je na ples národnímú študú
stva. Káčekú v'ě správnú vyšetřovúti, aťkú ples národnímú újímocemú.
Jsem sam, penivacú obce p'v d'vstúem úyború. Normamena' to v'šem,
že jest také u N.Ú., naspak v'ědy v'oh nář. soe. To se býč mne
nemím opravdu ke komu se p'údal. Č'ěti k'ídú jsem velkou v'ěšimou
u národnímú soe., k'idas samú smýšlejí m'ěštánsky. N.Ú. kas, ač je to
strana l. v. kapitalistú, je silní národnú, a škryti prodúctovská,
penivacú pokladú k'ídú ka národnú nepolektivú. Já sám se poklá-
dám ka Č'ěta a soukřaním se N.Ú., ale nemím rda u l'ěto škraný by
byli ochotní mne pokladat ka Č'ěta. Socialistú jsem mímú šp'it sym-
patistú, mou masenkivostú, ačkoliv jinak jsem proti socializaci, k'ová
u skutečností k'vámená nedocenímú důvěrnú práce. Mým ideálím
by kdy byla strana skutečnú proletariatskú národnú a laková

ať do vyneřjka neexistovala. Ať přijdu do Prahy budu se muset
pro nějakou z těch stran rozhodnout a to bude velmi těžké, neboť
studium nakodm' jsem tam polibsky nematentiv, ani jako vřichui, a to se
mně protiv'. Red se obléš a přijdu naproti Nendovi Ubušovi, kterým
jsem na věce smluvu.

28. 1. 1934 Kolote.

Nenda ku podivu přitel vřas. Uti jinnu iknesl k Brozkovi, kde
kařim předlanoči' měl zkoušku. Ema se snámi je zastavila
a představitela mně hned svému společníku Yldř' uat. Klobučínske'
mn. Řekla, že jsem nejlepš' kluk ze třídy a vřice mně maxala med
kolem ul. Měl jsem v úmyslu seznámit se kde s porškim studen-
kem Orokäninem, který mně obě francouzsky, a tak možná
něskal konversaci. Ten ale, ač měl předlanoči', vřice nepřitel, že to
boli' kuby. Jinak známýjch tam bylo dost. O přistávee jsem sešel s
Kimonu Sekuforu a se Zdenkem Černým a Čedivou. Provil jsem se
těže předl abstinenci, neboť jinnu pili jedno Klaupele ka
drujím; dáim vřem lé. Ikozo jsem se bal, že budu opilý, ale přesto
mi to chutnalo. Dokonec Ema pak prohlásila, že po kardim
doutku jsem si škel fly. Poděnk' budu muset dāt na to pozor,
nem' to vřice těžké. Jinak návštěva byla celkem mala, 14 stam'.
Pojinnu tak bylo vřidy. Byl jsem saki' příjemně polella'n na své
hladosti. Jeden student mně prookoval, že matám maturitu

s vykoupením a Janouškovi ke Tm. mne obdivovala pro mé
"vedlejší" jazykové. To jsem ani v 1/3 domů.

Ostatní i když kdesi kamechal se mně psaní dojmů. Honza Horák
mne prozradil, že to bylo již před rokem namereno navštívit obec
do vyboru toto plem, že někdo s ním proslávil, že je dobojím Čechem, i když
nemí organizován v M. Č. To byla ostatně voda na můj mlýn. Těm před
posledním jsem s Adou sháněl nějaké holky na odpolední procházku.
Smluvili jsme se s Madou, že když mi přijde šláma Procházkové, tak si
půjde. Odpoledne jsme se tedy šli a šli po šlámu. Ta snámi chvilka,
ale pak namí i s Madou někdy toum do biografu. Samozřejmě nás šakovi
jednáni kralakito. Po biografu jsme si pak zavolali Madu a moc jí vyváděly,
aby to slyšela i hlavu osmoralece šlámu, s kterou jsme posleli níže
mluvit. Dala se rozhodl, že jímé nebude znal, ale já buď mluvit aspoň
s Madou, poněvadž stále proklárala, že šláma má k tomu dávno, a ona
si mi musí brát a pak se mně tak trochu líb. Proto jsem jí pak doprovodil
domů, ač jinak jsem se rozhodl aspoň trochu vellaumiti.

5. II. 1937. Pátek.

Dnes byla večer přednáška o alianci a více o historickém písmu
francouzském. Abychom tuhle oplatil její prozrad, kusámiť jsem jí to
a porval, aby přišla. Přednáška byla označena na 8 hodin.
Proto s odletem na příbramskou přesnost dostal jsem se
v 1/9. Někde do mládkosti a namí kolem plotu se jedit

prolixně mladé dívky a tou již mne vyprovála pí' Boučeková,
 abyh počal do 9h. 'Kolem jsem řekl, an' kovář' abyh šel tak
 ke pokojaru a za dvěmi si uvědomil, že to byla pravdělná
 hodina pro každ' ženu. Sedl jsem si tedy vřadu v kádence
 a čel' ilustration a dovedl se, že vřadny přirozene vřadí
 vky na kemitouli se loží svou stranou k zovuku obracenou
 směrem za hadu vřadonim. Vřadost nad tímto poznatkem
 jsem se dočkal 9 hodin a šel ranjmonti své místo mezi přibeam-
 skými 'francouzi'. Vřadost starší si vedli kolem vřadilo, pouze
 šalimé vřadimé oláimy: 'Lakmicková', 'Lilcková', 'Kadačková' a 'Ema
 si vedly k malému stolku vřadit. Tím se ovšem vřadonili k
 francouzské konverzae a já' taklik, poučevadě jsem musel
 vřadoniti s nimi. Vřadil s vřadimí ještě jeden Němec, kdějn' akademik
 klauz' měl skoro tolik jako já' a loč' jsem se s nim bálil. Vřadimí
 jen tak koukali. Vřadil spokojen jsem ovšem nebyl. Vřadimým
 kladimým vřadonkem bylo, že jsem si přijel Gil Blasa, klauz'
 je jednou k nejkrasimavějšok knih, klauz' jsem kdy četl. Bohužel
 kisk knihy je tak vřadny, že mám vřadimí vřady, byel si uckakal
 ještě více oči.

5. II. 1894. Paříž.

Tento list je opravdu velmi pěkný. Oceňuji to podle toho, kolik
 uva'losti ho zpestřují. Vřadlokral' jek je opravdu dobi: v poučel'

školu biograf. Za samé červánek, se stádu aliance, dnes Morav-
 sáv koncel a křta slava narozením prvního presidenta republiky.
 Dostal jsem se své školní filosofii až k epikurismu. Ne více křesťad-
 níma, ale maxim dodati přívok křesťkům, klaci se mně křesť-
 bují počil spokojenosti (křesť) a mácht se opánovati se k nábožk,
 aby nepřipomně dojmy neměly plinu na mou maladu. Bě dořodně
 se mi to dává, vedle křesťným opsakým opakováním, křesťným,
 kdežto se musím násti, až budu maluvovati k dějpsim, klaci
 mu se opit rákec menciim. Dnes ledy jime se se štědi přeluviti, se
 přijeteme na koncel libharmonit. Jako obvykle na pulvencem
 sešel jsem se pouke s Emou, pak se k nám připojita Kopecka.
 Mána Tragonie se Stěpánkovou a Zembk, který sám byl se svou
 Alenkou, se k nám rákec nepřidali. Koncel sám mně přeliv nebavil,
 brěbas byl klaci křesťkovan křesťným kochorový na galorii. Maluě,
 klacybych to brati přeliv mnou nyní ještě jednou, klacybych si
 neuvědomil, se jsem to již klacy. Proto křesť křesťná Beamborová,
 se jsem nejlepe mně nepřavidelna slovesa k 8243 správně, ale
 ja to ještě nepřekladam na obvolátní vyřekach.

15. II. 1924. Městský Průdch.

Yě jsem se rozhodl, se s křesť. zjednocením mně nečeim ml,
 omi jsem proti Masarykovi a to mně nemu sympaticki. Máte
 nerim, co budu mladovati, zda práva nebo kulmeč. Kulmeč

je mně velmi sympatické ke dvou důvodů: 1.) líbejší je mně
 dějnost a byl bych velmi rád, kdybych se tak jednou s bytli
 mohl objít u Buičenských. 2.) že to kameňkům
 mluví mluvenou výšší než právnice, poněvadž je věstění
 hroznou tím, že tvoří nové přechy. Vím jimi nerozhodnu, protože
 se na to dávají je stanoviska majetkového. Uči se proto proadit
 se slojsem bodu a pak se definitivně rozhodnout. V sobotu jsem
 měl jít na byčkovský masáží ples. Ale khalit se to. V pondělí
 přišlo párte, že zemřela p. Gultová, malá prvního oče a
 děly Ely. Tak jsem dal si šloko to vík do předání a měl bez
 spát. Byl bych kromě ostří podíval mlaď lily, ale dostanu to
 až se stědu. Vyjeli jsme ve 4^h a vrah sebou do Prahy i Anči.
 Do Turnova jel pouze oče se mnou. Byla tam ještě lida Ida a Olga,
 poslední byla ovšem nejmladší. Zhanice byla velká. O pohřbu
 jsem vedl Maclu a měl jsem se něco dřít, abych se nemal,
 když jedna paní kondolovala slovy: „Aby ten kalich byl vyplněn
 až do dna.“ Jan rakín se nás stále vyplašoval na kcejší oče křivo-
 skou a díval se, že oče není ve vyboru, přivedl nás také ovšem
 do rozpaků. Tělu tomu jsem poprosil, aby se keptala svých přibuzných
 jak p. Fedurek řídil velkovešských křiváren a p. Důbky, který
 je u Polchilových křiváren obřadným náčelníkem, zasa konink-
 lura meklera. V tom případě, že mám rajšitno místo, studuji

porovnáním volama kulovité. Palora' se ne' poukít' dala nám
ode dneška do bředy popakoval české drama a román. To by se
člověk mohl k toho kbláknit. Vřelku mne' už' atáček postat' mohl k ^{času} mřelku

Dosel jsem k kajmarému názoru na životěnském, možná
sá k říci, že to jakýsi druh pantheismu a převládání. Večím totiž,
že podkladem života organického jest vitální energie. Ta živuje
buněk a těla a projevuje se způsobem kmitným vyjádřením
stupni stavajícího jedince. Je tedy kmit živování stejnou energií
jako člověk, ale člověk má tělo a hlavě mohl lépe vyvinut
a tím schopnější větší výkonu duševního. Tato energie je vlastně
součástí vesiké energie vřelku ve smyslu fyzikálním a má
tedy také stejné vlastnosti: je jí také stejné množství. Z toho
vyplývá, že i když člověk kmitá tak tato energie nemůže kmitat
moud. Mne' se přiměnil na jiný druh a tak postupně přejít
v jiného jakéhokoli jedince organického a způsobit u něj život.
Myslím, že tento názor není tak špatný a jsem opravdu křesťan,
kde to někdy vytkl jsem jiným.

Konečně jsem přečetl Qui' Blasa a jsem jím nadšen. Je to kniha
velmi učebná při poznávání lidí. Měnal jsem za dobře vydati
x mi předsevzeti, že se nesmím starati příliš rigorózním a důklad-
ným se svých názorůch, i když jsem správně, považovat se kua-
mena velké kolie a není to ku prospěchu ani nověli vědci

nakou ani jim samým. Neznámena to ovšem, že člověk musí být
 bezcharakterní, to ne, ale rozhodl jsem se přece, protože nemí
 nesouhlasí.

19. I. 1934. Pátek

Tak jsem si já naoceminy odšel ze studia. Pětis přijemné nebyly
 protože z českých jsme měli na člověka značnou opakování.
 Doba jsem ovšem ve škole nešel, ale až do té doby se ubíral.
 Dostem lépe mi vrali všichni každé do parady. A to jsem si
 bral na hejtmanskou pro vůdci lid a vydali mi to s velkou
 oclotou, až jsem se divil. Za týden pojedeme do Brna, já a šimů
 na první samostatné splnění - Paní Zanecková mi přijala
 dala román od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi se mi
 líbí. Rozhodl jsem se opatřit si nějaký pořádný psát a vyřizoval
 si citáty a abstraktní a pod. z knih, které přečtu. Budu se je tak
 spíše pamatovat a přiležitelně se ^{na ně} vracet knalorku literatury po
 lid.

1. IV. 1934. Úterek

Čeli praktický religiozita byly ve znamení Brna. Byli jsme
 tam celkem 3 dny. Byl se mi tam líbit, ať mám ten dojem,
 že mi ti bratranci nebyli příliš nadšeni. Mluvil jsem se srovnem
 o svém budoucím zaměstnání a rozhodl se, že o praktičtích
 půjdu na práci do banky a nejspíše do Dvora Králové nebo

do Brna. To rozhodne, zda půjdu definitivně do banky. To by znamenalo udělat obchodní jednoroční kres. Věděl jsem proto, abych zrovna, co budu uvidět, kdo, studoval práva. A co se mne týče, tak bych velmi rád nějaký ten doktorát měl. Rozhodl jsem se raději než teď učit lesnospis. To právě jistě by mne aspoň na začátku dost bavilo a mimo to našly se mi i dost dobrá možnost naučit se dobře německy. Tím bych měl udělat program na vyššího státního. O kulturní stránku jistě informace. Ta Olga poslala mi po Heinzerovi svou plátenou knihu. Proti očekávání je česká. Vyškoloval jsem celou cestu zpět tam a zpět až do Prahy. Sam jsem toho měl, poněvadž vše bylo stále nervosnější a stále mi říkali, kdy mám přestat a ubrat plým až jsem byl z toho celý hlazen. Pak křídla na překvapení se toho nyní pasivní existenci matinky a moje karel jak se dalo předpokládá liberal, se suammi neje, aťkoliv sám nechtěl a vyřikal to matince. To se moc kloubila, protože se pak dovedla, jak si chová, že je sám doma. Kárlík jsem ho učit algebru a bitas jsem vůbec nechtěl a se nebral, karel se na mne rozčiloval, řekl že ho sekyruje se matinka, že je macecha. Nebudu ho asi už učit. Proti klukům brněnským jsem úplně anděl. Ti se stále perou a hádají. Hline mluví to je stále velmi arogantní, až kuloval se choval aspoň neutrálně. Už je ale rozhodně vše, abychom se

Spřátelili a myslím, že tomukdy nebudu. Jméne jejich rozhodl
porahy a charakter, a hlavně rozhodne není sou lepší povahou, jak
vidím z jedné věci. Osobně oba dva lidé nemají pro Karla
a mně příliš velké sympatie, protože jsem jim dávám za své
a oni se proto na nás klobí. Dni se špatně učí a říká-li se jim
o micku, že je primus, je to pro něj u nich tím nejšpatnějším
vyprávěním.

Vzpomínám si, že jsem měl s Karlem několik dní před odjezdem
velkou nepřijemnost. Právě přijel z Prahy na přednášky a měl jako
obvykle skoro porušenou maladu. Když vyjel s autem ke veš
skopl si na stupáčku. Musel jsem uklouct, vrata jsou zle,
a vrátil jsem nárazník. Pak když jsem odjel, skočil opět
na stupáčku, ale ukloucl a spadl kabou na dlažbu. Skoro
jsem ho mohl přejít. Oleš z toho vřelo samovolně vrel. u byl.

13. IV. 1894. úterý.

Ke školek nam slyšel. Četa na vřetěru oplakal. Měl přijít
odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6. Přijel totiž srujaky
známým a to s dvo 50. Řekl mi, že si práci v bance má
vybrat kdekoliv. Mně by se to nejlépe hodilo v Karlových Varech,
kde bych se mohl rádně ukládat po nocích v nemocnici.
O hubičce proratim každé informace nepřijímá. K večeru jsem
měl chvalně známé Sam kory buřty, ale škybi moe

nervozně, protože druhý den mi bylo vše špatně a docela
 odšel autem do Prahy. Někdo nám pak telefonoval, že zhrál
 dojel domů. V sobotu jsem chtěl jít na polkovský, někdo klubu
 "Křilomnost", ale nemohl jsem získat žádné polkovské a
 a zůstal jsem doma. Naši se sešli v ústavu s krumlovskými.
 Dozvěděli se mnoho zajímavých věcí. Tak v Brně byl před naším
 odjezdem velký krával. Kluci totiž mají učitele, který s nimi
 nemůže nic předstí. Když nemůže a místo ního sbor, která
 by právě vzburkala ucty, a její bratrance samovolně
 si berou k soudu a mají na něj hodit prvele. Pak je ma
 něco naučit. Tak když pan domáci učitel (je to středoškolský
 profesor skládající doktorát) prohlásil, že je za takový
 poměr učitel nebude. Ostatní jsou sbyč a byla nešťastní, jak
 když je vysoce arogantní kluk. Za druhé pan Dr. Pavel Klement
 stal svým rodičům na jezo, že je s nimi krajně nespokojen.
 Jak mohl na něm zůstat, když vedl prakti s věnu státnímu
 oči a zakopal se do takového hukada (Krumlov!), když byl
 tak laskav a zkrátil své medicínské studia na W. C.,
 aby jim učitel peníze?!! Dej Bůh, aby tak hluboko morálně
 neklesl! Já zatím jsem prožal celí odpoledne na Barrandov-
 vě. Ale odpolední koncertami mi velmi nesvěděl a hlavu, když
 jsem ve společnosti lochtů, kteří se ke vřel síť, máxi vyložit

všechny věci v ten dobrý smysl. Taková řeč před holkami
 mne velmi zlobí. Když se je toto tak nutně kapotě, mohl
 počkat až budeme klidně mezi sebou. N pondělí jsem byl dozkou-
 šen do konference svým klidným řečením vykonané povinnosti
 českáčin její výsledek. Maturová písemně budou v posledním
 týdnu tohoto měsíce a uštku' budou 7. a 8. srpna na předst-
 vitel' pana ředitele borounského reálného gymnasia. Jeho
 storem je čeština a němčina.

30. IV. 1854 Batek.

Přesvědčení jsem už teda odbyl a nebyly celkem tak zd'. Nivěe nás
 prodril starý Němec. Oba dva příklady latinský i řecký byly na nás
 poměrně obtížné. Řečtiny byl kus Horova, cel' němčina ře-
 a z latiny nějaký fragment ze Gallustia. Při německé jsem držal
 příklad, ačkoli odt' mne čekali, že budu psát volně vyjádřením,
 jakouschovalu cestovatni; jednak jel to mnohem jedižně a pak jsem
 chtěl klukim jiti na posled uštkat něco k rici. Při české jsem
 měl na vybranou: rozbor jedne Tomásovy básni, o veduchoplar-
 bě a o českém selbni za války. Samozřejmě jsem psal o veduchoplar-
 bě a rozboru národní mory zpusob obrany Čech, to si aby nepitel
 byl vřakay za pobrazení' horstva, což kumul, mn' nával a pak
 kničem. Prozatím jsem se dovedl, že za české nemu' nikdo
 nedostatečně a že při latinské i velmi dobře zále' dělali chyby.

Věci se vykládalo tomi čtyřmi a la. koukaj se kva, přelo, hlavu
 u Praxana a Pabudy. Věclui professu byli mlíce obklopeni
 vyjma pt Němce, který, jak se zdá, není, jakým episkopem se
 kachoral. Věclá xacal episkopu by nasledovním si svou vědou.
 Doufejme, že s pomocí boží a p. professu to dobře napíše. Pak
 sebral obalku s klematem a šekal pečel kaxtému pod nos.
 Věclui byl to krásný čas lenosím, neboť se jolo dnu a mío nedělalo.
 Čel jsem celý den deliklivky se dlouho do nosi. Vcl stoye Edy
 přitly jic dopisy, které mě mají mléklit pochodnutí, co po málunite.
 Vyklá k mlcl, že jejich písařské, soudce dle stoye, mysl, že jsem
 Němce. Avšak bráti, že čel (=čel. mláuní přicl. čelkl národuvodi) přil
 x znalostech cizích jazyků a mío dle dle dobře uchytil jako hlučnik.
 Pak buclu "rolit" mezi frany a hlučnickim. Věclá tu byla maliněma
 přitelkyni jenny ~~Frant~~ Quintbergovora. Doucl jsem tolo, že malinika
 porvala jclt se "lavkovou" a bylo vcl daimy jsem xavel kplu
 sám na Oklí. Když tamí o parku vyshaly věchuy přimule
 a saranky a jatorimky, jclt jsem xas domí. Kofloral jsem
 jako "parabú" a byl jsem sám sebou i s mím velmí spokojen.
 28. 7. 1934. Ústá.

Dnes byl posledním den školy. Nic se nedělalo a každý si jenom kákal
 přitel i pom reditel a k hodiny nám přednášel. Vykládal také, že
 kaxtému x na's přelárali a ja jsem se diskreclně umíval. On si

bylo povšiml a ihned vykládal, že mně přidali také! Pohnal jsem to
 o hodinu později, když jsem se dozvěděl, že mám o dvou x částiny
 na vypočítání vyvedení mé. Ale dopadlo to celkem dobře, neboť
 všichni byli připuštěni k maturitě. Šel jsem s mám ještě do školy
 a přeměk stále něco dělá. Definitivně mým ještě nic. Nijak jsem
 ale sloh, že kha se mně stále vyplavají, klavír obačky už mám vypra-
 covány a chleji si je ode mne půjci. Je to až nedydáté, když se pomyslím
 že, jednalo-li se o nějaké obrazy a já pokračoval k tomu klavír, když
 myslím, že už jich mám napsa no více než tři, nepřijeli mně nic.
 Líbí jsem si také velmi nedydáté, je předtím ubožkou nerýjímají. Tu ras
 navěsta, aby naši je kaveli na Valdek a já pak ještě vřelil pro čun-
 ku a Němouška. To knaměra b jind, klavír by platil všem naší. To čto-
 ték jsem také dostal dopis a vše od jí' Hedy' Kux-ovi, která byla jakousi
 náložní na Lumberlaunhu. Samozřejmě, že si na mne rozpouštěla,
 až když něco ode mne pokračovala. Čee také vědět, jakým způsobem
 by měla konitovat u nás prospekty vřelo Fienkuunle. Zapomněl jsem
 podotknout, že naši tableau je vyplaveno u Lingen a že se mně líbí
 líbí.

